

Sygn. akt IV KK 123/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)

Protokolant Małgorzata Gierczak

w sprawie **A. K.**

ukaranego z art. 43 ¹ ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r.

o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 18 kwietnia 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.

z dnia 21 maja 2018 r., sygn. akt II W [...],

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 21 maja 2018 r. w sprawie II W [...] Sąd Rejonowy w B. uznał A. K. za winnego popełnienia w dniu 13 lutego 2018 r. w B., wykroczenia polegającego na spożywaniu alkoholu w miejscu publicznym

objętym zakazem i za ten czyn, na mocy art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U. z 2018, poz. 2137) i skazał go na karę roku ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.

Wyrok ten uprawomocnił się bez jego zaskarżenia z dniem 6 czerwca 2018 r.

Prokurator Generalny zaskarżył ten wyrok kasacją wniesioną na korzyść obwinionego, w części dotyczącej orzeczenia o karze i podniósł w niej zarzut: „rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi /Dz. U. z 2018 r., poz. 2137, ze zm./ oraz art. 20 § 1 k.w., polegającego na orzeczeniu wobec ukaranego A.K. za popełnienie wykroczenia, polegającego na spożywaniu alkoholu w miejscu publicznym objętym zakazem, kary 1 roku ograniczenia wolności, w sytuacji, gdy przepis art. 43¹ ust. 1 powołanej wyżej ustawy przewiduje w sankcji wymierzenie obwinionemu jedynie kary grzywny, a nadto kara ograniczenia wolności w postępowaniu wykroczeniowym nie może przekroczyć okresu 1 miesiąca”.

W konkluzji, skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwia jej uwzględnienie w trybie z art. 535 § 5 k.p.k. Podniesiony w kasacji zarzut jest trafny, albowiem zgodnie z treścią art. 43¹ ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U. z 2018 r., poz. 2137) wykroczenie polegające na spożywaniu alkoholu w miejscu objętym zakazem określonym w art. 14 ust. 1 i 2a - 6 cyt. ustawy zagrożone jest wyłącznie karą grzywny. Wobec tego, ewidentnym jest, że wymierzenie obwinionemu przez sąd *meriti* kary ograniczenia wolności nastąpiło z rażącym i mającym istotny wpływ na treść tego rozstrzygnięcia, naruszeniem tego przepisu prawa. Już niezależnie od tego stwierdzić trzeba, że nie tylko orzeczono karę, która nie jest przewidziana

w sankcji przepisu, ale nadto określono jej wymiar na okres roku, podczas gdy zgodnie z treścią art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Powyższe uchybienie skutkowało koniecznością uchylecia wyroku Sądu Rejonowego w B. w zaskarżonej części, a więc w części orzeczenia o karze i przekazania sprawy w tym zakresie, temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Z tych powodów należało orzec jak w wyroku.